

A Balaton keleti medencéje

2018. június 2

Június első szombatján egy igazi hamisítatlan napfényes nyári reggelen 7-órakor 28 túratárrsal kezdtük meg utunk a Balaton felé.

Utunk első állomása a festői fekvésű Tihanyi félsziget. A félsziget természeti kincseit bemutató Gejzirkúp tanösvényen tettünk egy sétát. A Club Tihany parkolójától indul a lépcsősor, ezen felkapaszkodtunk a félsziget dombjaira, miközben érintettük a gejzírmezőt, Félbevágott kúp, és a Borzvár nevű gejzirkúpokat. Ezek a gejzirkúpok kemények, jól ellenállnak a környezeti erőknek, míg a környezetük lényegesen puhább kőzetből, vulkáni tufából áll, mely az évmilliók alatt lepusztult. Így több méter magas fehér színű tornyok alakultak ki, melyekről remek kilátás nyílik a Balatonra illetve a félszigetre.

Sétánk során érintettük a legszebb és legnevezetesebb gejzirkúpot, az Aranyház nevűt, amely nevét a rajta megtelepedett sárga színű zuzmóról kapta.

A fárasztó séta után, betértünk a Levendula-házba, ahol egy filmen megtekintettük a levendula felhasználásának történetét a rómaiak korától napjainkig. A filmvetítés mellett itt interaktív kiállítás keretében mutatják be, milyen is lehetett a környék azokban az időkben, amikor még a vulkáni működés uralta a környéket. A kiállítás megtekintése után továbbindultunk Dörgicsére, ahol hagyományos dörgicsei fogásokból állt ebédünk, amit egy-egy utasunk a nevezetes helyi (Balatonakali) borokkal öblített le. Az ebédünket egy egykori magtárból átalakított épületben fogyasztottuk el, igazi falusi hangulatban.

Dörgicse után folytattuk utunkat Örvényesre, ahol megtekintettük a napjainkban is működőképes vízimalmot. A vízimalom helyén már a tizedik században is vízimalmok voltak. A jelenlegi utolsó 1980-as évekig örölt. Itt megismerkedtünk a lisztek, a gabonafélék és a csűrben egy kiállítás keretében a hagyományos falusi életvitel szerszámaival is.

Innen Felsőörsre mentünk, ahol megtekintettük a román kori Bűnbánó Magdolna templomot. A templom eredetileg a XIII században épült, melyet többször átépítettek. Barokk jelleget a XVIII században kapott, ebből az időből származik a berendezése is. A templom látnivalókban bővelkedik, baloldalon megcsodálhattuk a szószéket, Biró Márton főpapi trónusát Szent Márton lovas képével, a főoltárt, Szent Mária Magdolna képével. Az oldalfolyosókban látható sarokleveles oszloplábazat és egy román kori körablak mérművének töredéke. Itt csodálhattuk meg Mattioni Eszter oltárelőlapot díszítő hímeskövét, amely az 1943-ban az elbontott barokk főoltár helyére készült. A templom bejáratát kőoroszlánok védik.

Utunk utolsó állomása a Balatonalmádiban a Vörösberényi református erődtemplom volt, ahol a templom és a református közösség történetét a helyi lelkész mesélte el nekünk.. A középkori Szárberény templomát a tatárjárás előtt, a XII-XIII. században alapították, majd a tatárjárás után bővítették. A XV. században gótikus tornyot építettek hozzá. A XVII. századtól a református egyházzé, 1789-ben készült barokk átalakítása és újraboltozása.

A templom megtekintése után élményekkel gazdagodva, a Balaton csodálatos panorámájával vettük hazafelé az utunkat.

Ez a szép utunk a Bp. VI. kerületi Terézvárosi Önkormányzat pályázati támogatásával valósult meg, melyet tagjaink nevében ezúton is köszönünk.

Véső Tamás
túravezető